

The background is a pixelated Minecraft scene. In the center, a player character wearing a full set of diamond armor and holding a diamond sword stands on a wooden plank floor. To the left, a Creeper is partially visible. In the foreground, a Spawner is surrounded by several Spiders. To the right, a Enderman stands with its arms outstretched. In the background, there is a wooden structure with a fire and a chest. The title and author's name are overlaid on the scene.

Mark Cheverton

KOVA UŽ POŽEMIU PASAULI

Prisijunk!

Antroji serijos apie Žaidimoriterj999 knyga:
neoficialus **MINECRAFT** žaidėjo nuotykis

NUO

8

IKI

12

METŲ

TYTO ALBA

Mark Cheverton

KOVA
UŽ POŽEMIŲ
PASAULĮ

Antroji serijos apie Žaidimoriterį999 knyga:
neoficialus **MINECRAFT** žaidėjo nuotykis

Iš anglų kalbos vertė
Tomas Einoris

VILNIUS 2015

UDK 821.111(73)-93
Ch299

Mark CHEVERTON
BATTLE FOR THE NETHER
Sky Pony Press, New York, 2014

Copyright BATTLE FOR THE NETHER
© 2014 by Gameknight Publishing,
LLC

Battle for the Nether is an original work of Minecraft fan fiction that is not associated with Minecraft or MojangAB. It is an unofficial work and is not sanctioned nor has it been approved by the makers of Minecraft.

Battle for the Nether is a work of fiction. Names, characters, and incidents are the product of the author's imagination or are used fictitiously. Any resemblance to actual events, or persons, living or dead, is coincidental.

Minecraft® is the official trademark of MojangAB.
Minecraft®/TM & © 2009–2013 Mojang / Notch

All of the characteristic of Gameknight999 in the story are completely fabricated and do not represent the real Gameknight999, who is the opposite of his character in the book and is an awesome, caring individual.

Tecnical consultant – **Gameknight999**

© Tomas Einoris, vertimas į lietuvių kalbą, 2015

© Ilona Kukenytė, viršelio dizainas, 2015

© „Tyto alba“, 2015

ISBN 978-609-466-109-9

PADĖKA

Kaip visuomet, noriu padėkoti savo šeimai: Džeraldinai – už jos optimizmą ir pozityvų požiūrį į pasaulį, Džekui, skatinančiam pažvelgti savo baimėms į akis ir siekti svajonių, ir Holei – ji mane įkvepia, teikia stiprybės ir praskaidrina gyvenimą. Taip pat noriu padėkoti daugybei skaitytojų, kurie susisiekė su manimi ir padrąsino. Tikriausiai be jūsų palaikymo nebūčiau užbaigęs šios knygos. Tikiuosi, kad ji jums patiks.

Jei nori kovoti su baimė – veik.

Jei nori, kad baimė augtų – lauk, delsk, vilkink laiką.

Deividas Džozefas Švarcas

Kas yra „Minecraft“?

„Minecraft“ – „smėlio dėžės“ principu (suteikiama visiškai veiksmų laisvė) sukurtas kompiuterinis žaidimas, leidžiantis žaidėjams statyti išpūdingus statinius naudojant įvairių medžiagų (akmens, žemių, smėlio, smiltainio ir kt.) blokus. Įprasti fizikos dėsniai žaidime negalioja, žaidžiant kūrybiniu režimu galima kurti statinius, nepavaldžius gravitacijai ar neturinčius atramų.

Šis žaidimas siūlo įspūdingą kūrybinę laisvę – žaidėjai gali statyti ištisus miestus ant aukščiausių kalnų ir net danguje, – tačiau visu gražumu jie atsiskleidžia žaidžiant išlikimo režimu. Pasirinkus šį režimą, žaidėjo personažas atsiduria iš blokų sudarytame pasaulyje turėdamas tik skurdžią aprangą. Žinodami, jog greitai atslinks naktis, žaidėjai turi rinkti išteklius (medieną, akmenis, geležį ir kt.), kad galėtų pasigaminti įrankių bei ginklų ir apsiginti nuo pabaisų. Naktis – pabaisų metas.

Norėdami rasti išteklių, žaidėjai turi kasti šachtas, kad aptiktų anglių ir geležies – medžiagų geležiniams ginklams ir šarvams. Rausdamiesi vis giliau, žaidėjai randa olų, lavos kišenių, apleistų kasyklų ir požemių, kuriuose nuotykių ieškotojų laukia lobiai, saugomi pabaisų (zombių, skeletų ar vorų).

Nors žaidimo pasaulyje knibždėte knibžda siaubingų padarų, žaidėjas nėra visiškai vienas. Yra didelių serverių, kuriuose vienu metu žaidžia – renka išteklius ir galabija pabaisas – šimtai žaidėjų. Taip pat yra kaimų, kuriuose gyvena ne žaidėjo personažai, o kompiuterio valdomi veikėjai, užsiimantys įvairiais darbais ir savo namuose slepiantys turtus – kartais menkus, kartais didžiulius. Pasi-
kalbėjęs su kai kuriais kompiuterio valdomais veikėjais, žaidėjas gali iškeisti turimus daiktus į retus grynus vertingos medžiagos akmenukus, eliksyrų sudedamąsias dalis, lanką, kalaviją ir kt.

Žaidime galima kurti sudėtingus mechanizmus (elekt-

rą pakeičia raudonakmenis – vienas iš išteklių), unikalūs žaidimus, savo žemėlapius ir specialias arenas, kuriose žaidėjai kaunasi vieni su kitais. „Minecraft“ pasaulis kupinas laisvės, įspūdingų mūšių ir kraują stingdančių pabaisų, saldžių pergalių ir karčių pralaimėjimų. Mėgaukis žaidimu.

I SKYRIUS

Žaidimoriteris999

Jis lėkė bėgiais, vedančiais į tamsą. Ritmiškas ratų bildėjimas aidėjo tunelyje kaip monotoniški būgnai – tun tun, tun tun, tun tun, tun tun. Apsižvalgęs pamatė pilkus šonus ir kampuotą vidų – sėdėjo angliakasių vežimėlyje. Vietos jame buvo nedaug, todėl jis jautėsi kaip milžinas. Bet kartu – mažas ir nereikšmingas dėl didžiuliu greičiu pro šalį lekiančių šaltų tunelio sienų.

Žaidimoriterį999 kamavo baimė ir nežinomybė.

Nežinojo, kur yra, kodėl ir kur taip greitai važiuoja. Staiga tunelis baigėsi ir Žaidimoriteris999 išvydo didelį plyšį, pro kurį švietė dangaus mėlynė. Jis matė zombius, vorus ir pasalūnus, tupinčius ant sienų ir šokinėjančius pirmyn atgal – nerangiausiai tiesiog krito žemyn. Apačioje buvo tūkstančiai pabaisų. Jos nepaliaujamai malėsi aplink, ieškodamos, ką čia surijus. Daugybė akių porų sekė Žaidimoriterį999.

Pabaisos norėjo jį nugalaboti vien todėl, kad jis buvo gyvas. Žaidimoriteris999 apsidžiaugė, kai plyšys netrukus

baigėsi ir aplink vėl buvo tik akmeninės sienos. Jis atsisuko pasižiūrėti, kaip bėgiai dingsta tolumoje, ir išsigando supratęs, kad vežimėlis lėtėja – klaksėjimas vis retėjo, kol galiausiai jo transporto priemonė sustojo. Žaidimoriteris999 išsiropštė iš vežimėlio ir apsidairė, tirtėdamas iš baimės. Bėgiai ir akmeninės sienos – aplinkui daugiau nieko nebuvo. Staiga vaizdas ėmė lietis akyse: bėgiai pradėjo siaurėti ir netrukus išnyko, o tvirtos sienos pavirto pilka migla, kuri apsupo Žaidimoriterį999. Jis pasijuto nejaukiai – juk rūke galėjo slėptis kokia nors pabaisa. Vos spėjo taip pagalvoti, pasigirdo dejonės – liūdnos, sielvartingos, tačiau kupinos pykčio ir neapykantos viskam, kas gyva. Jos buvo nukreiptos prieš šviesos būtybes, tikinčias gyvybės galia. Jos buvo nukreiptos prieš jį.

Zombiai. Žaidimoriteris999 ėmė drebėti, o nesiliaujančios aimanos sukaustė širdį. Iš tamsos išniro siaubingos letenos – aštrūs kaip skustuvas nagai prašvilpė visai šalia. Apimtas panikos, Žaidimoriteris999 sustingo ir stebėjo, kaip iš rūko lenda šlykštieji padarai. Pūvančios mėsos dvokas rietė nosį. Pažvelgęs žemyn, Žaidimoriteris999 pamatė geležinį kalaviją rankoje ir geležinius šarvus ant krūtinės. Galima apsiginti! Sutelkęs paskutinius drąsos likučius ketino užsimoti kalaviju, tačiau jo mintis užvaldė baimė. Jis prisiminė skaudžius zombių ir vorų kirčius prieš susprogdinant TNT bloką. Aną „Minecraft“ serverį išgelbėjo Žaidimoriterio999 nesavanaudiškas ir pasiaukojantis poelgis (anksčiau šios savybės jam buvo svetimos),

tam reikėjo ryžto ir drąsos, todėl dabar didvyris stovėjo it stabo ištiktas. Pabaisos kėlė jam, didžiajam Žaidimoriteriui999, baimę. Nesąmonė! Jis apsisuko ir ketino nešti kudašių. Suprato, kad tai viso labo tėra sapnas, tačiau baimė ir panika buvo labai tikroviškos. Apsisukęs prieš save išvydo daugybę juodų plaukuotų kojų, kurių kiekviena baigėsi grėsmingu tamsiu lenktu nagu: didžiuliai vorai, gal koks pustuzinis. Jie stovėjo susispietę, sudarydami savotišką sieną.

– Tiek daug neįveiksiu, – tarė Žaidimoriteris999 ir trūktelejo pečiais.

Iš tamsos atsklido kaulų barškėjimas. Jis puikiai žinojo, kad tai skeletai. Balti siluetai išniro iš rūko ir nebuvo jokios galimybės pabėgti. Kiekvienas kaulėtas siaubūnas laikė įtemptą lanką ir taikėsi į jį. Žaidimoriteris999 ėmė drebėti.

Kaip reikės kautis su visomis šiomis pabaisomis? Regis, po sekinamų mūšių, skaudžių priešų smūgių ir TNT sproginimo jo drąsa tarsi išgaravo. Žaidimoriteris999 stovėjo apimtas siaubo ir nežinojo, ko griebtis.

Pasisukęs į kairę, pradėjo lėtai trauktis nuo trijų pabaisų grupių, tikėdamasis išvengti mūšio, tačiau vos jam pajudėjus pasigirdo šaižus maniakiškas juokas, išsklaidęs paskutinius sveiko proto likučius. Pasirodė sukresėjusio kraujo spalvos padaras. Jo ilgos rankos beveik siekė žemę.

Tai buvo Erebusas – ano „Minecraft“ serverio, kurį Žaidimoriteris999 vargais negalais išgelbėjo, pabaiga-

žmonių karalius. Ši pabaisa buvo jo asmeninis košmaras, žiauriausias ir pikčiausias padaras, kokį jis tik galėjo įsivaizduoti.

Žaidimoriteris999 pasisuko į Erebusą. Kaip visada, jo akys degė neapykanta viskam, kas gyva. Pabaigažmogio troškimas naikinti supo jį kaip apsauginis laukas. Žaidimoriteris999 žengė žingsnį atgal. Erebusas buvo tarsi šmėkla – pusiau permatomas, už jo nugaros buvo matyti stovinčios pabaisos.

– Ką gi, žaidėjau, kuris nesi žaidėjas, ir vėl susitiko-me, – suspiegė jis.

Žaidimoriterio999 rankos ėmė drebėti.

„Visa tai tik sapnas, visai tai tik sapnas, visa tai tik sapnas...“

Erebusas nusikvatojo kraują stingdančiu juoku:

– Tu teisus, – sūcypė pabaigažmogis (jo balsas priminė į stiklą trinamą garsą – Žaidimoriteriui999 net dantis sugėlė). – Tačiau tai nereiškia, jog jis nėra tikras, kvaily. Vis dar ničnieko nenutuoki apie „Minecraft“ ir jo serverių struktūrą. Neišmanymas tave pražudys, – pabaisa vėl nusijuokė.

– Tu netikras, – paprieštaravo Žaidimoriteris999. – Negali būti tikras. Juk aš tave užmušiau aname serveryje. Netikras...

– Galvok, ką nori, žaidėjau, kuris nesi žaidėjas, bet kai tave rasiu kitame serveryje, tada ir pažiūrėsime, koks aš netikras, – Erebusas dar kartą šaižiai nusijuokė.

Žaidimoriteris999 laikėsi iš paskutiniųjų.

– Aš t-t-ave nug-g-g-alėsiu ir šiame serveryje, – neužtikrintai sumikčiojo jis.

– Kurgi ne, – pasišaipė Erebusas. – Užuodžiu tavo baimę. Jei ir turėjai truputį drąsos, ją iššvaistei aname serveryje. Tu silpnas ir greitai būsi mano.

Pabaigažmogis grėsmingai žengė jo link. Žaidimoriteris999 staigiai nuleido akis, nenorėdamas jo išprovokuoti. Tamsioji pabaisa vis artėjo ir didėjo. Galiausiai Žaidimoriteriui999 atrodė, kad stovi prieš milžiną.

– Matau, kad pralaimėsi, žaidėjau, kuris nesi žaidėjas. Pergalė jau mano rankose. Tavo bailumas iš anksto nulėmė kovos baigtį, – Erebusas trumpam nutilo ir pažvelgė žemyn į Žaidimoriterį999. – Įveikei mane aname serveryje, tačiau man vis tiek pavyko patekti į šį. Kai jį sunaikinsiu, pasieksiu Šaltinį, ir visa, kas gyva, pajus mano pyktį ir maldaus pasigailėjimo, kurio nesulauks. Netrukus pasieksiu savo tikslą.

Lengvai mostelėjęs ranka, pabaigažmogių vadas liepė pabaisoms pulti. Žalios pūvančios rankos taikėsi suplėšyti Žaidimoriterį999 į gabalus, šimtai strėlių pervėrė jo kūną, vorų nuodai atėmė protą. Žaidimoriteris999 lėtai nugrimzdo į nebūtį. Paskutinis dalykas, kurį jis matė, buvo neapykantos kupinos pabaigažmogio akys. Sapnas baigėsi, tačiau Žaidimoriteris999 pabudo apimtas siaubo ir skausmo.

II SKYRIUS

Naujas pasaulis

Žaidimoriteris999 lėtai atsimerkė: prieš akis ėmė ryškėti paskubomis iškasto urvo kontūrai, deglai, apšviečiantys slėptuvės sienas iš uolos ir purvo blokų, ir jo kompanionas Gamintojas, sėdintis priešais. Dabar Gamintojas buvo jaunas berniukas pečius siekiančiais šviesiais plaukais ir žydromis akimis, kurių žvilgsnis bylojo apie didžiulę partitį ir išmintį, sukauptą būnant Gamintoju ankstesniojo serverio kaime, kuris buvo išgelbėtas panaudojus TNT blokus.

Kiekvienas „Minecraft“ kaimas turi po gamintoją – seniūną, sprendžiantį, kokių daiktų reikia konkrečiame serveryje. Daiktus gamina kaimiečiai arba ne žaidėjo personažai. Jie dirba giliai po žeme, o paruoštus daiktus, pavyzdžiui, kalavijus, lobių skrynias, gabena sudėtingu vežimėlių bėgių tinklu, kad juos rastų žaidėjai. Kitaip tariant, daiktus gaminantys kaimiečiai yra atsakingi už visą „Minecraft“ žaidimo mechanizmą. Žaidimoriterio999 draugas Gamintojas buvo pats seniausias gamintojas savo

serveryje – galbūt net seniausias kompiuterio valdomas veikėjas žaidime.

Žaidimoriteris999 buvo nuolatinis žaidėjas, tačiau jam, kaip ir kitiems žaidėjams, „Minecraft“ tebuvo smagi pramoga – programos kodas, veikiantis kompiuteryje. Vieną dieną jis sužinojo iki sielos gelmių sukretusį dalyką – visi žaidimo padarai ir kompiuterio valdomi personažai buvo gyvi! Jie svajojo, bijojo, kūrė savo vaikų ateities planus, džiaugėsi ir liūdėjo, netekę artimo. Žaidimoriteris999 atskleidė šią paslaptį netyčia įjungęs savo tėčio naujausią išradimą – skaitmenuoklį. Prietaiso spindulys nuskaitė jį ir perkėlė į tuo metu kompiuteryje veikusią programą, t. y. „Minecraft“, kur jis turėjo kautis ne tik dėl savo, bet ir visų kompiuterio valdomų veikėjų išlikimo bei apsaugoti fizinį pasaulį.

„Minecraft“ serveriuose vyko nuožmus karas. Zombiai, vorai ir pasalūnai žūtbūt stengėsi sunaikinti visus kaimus ir susirinkti jų gyventojų patirties taškus. Sukaupusi pakankamai patirties taškų, pabaisa galėtų persikelti į aukščiau serverių hierarchijoje esantį serverį, kol galiausiai pasiektų Šaltinį. Pranašystė, kurią žinojo kiekviena „Minecraft“ būtybė, skelbė, kad sunaikinus Šaltinį atsivers Šviesos vartai, pro kuriuos pabaisos pateks į fizinį pasaulį ir sunaikins visus jo gyventojus. Žaidimoriteris999 netyčia sukūrė sąlygas pranašystei išsipildyti įjungęs tėčio skaitmenuoklį, todėl ir jo pasauliui kilo grėsmė. Be to, tik Žaidimoriteris999, arba žaidėjas,

kuris nėra žaidėjas, kaip buvo pavadintas pranašystėje, gali uždaryti Vartus.

Užmušę pabaigažmogių karalių Erebusą ir sėkmingai sustabdę pabaisų puolimą žemiau pagal hierarchiją esančiame serveryje, Gamintojas ir Žaidimoriteris999 buvo perkelti į aukščiau esantį serverį, vienu lygmeniu arčiau Šaltinio. Žaidimoriteris999 manė, kad naujajame serveryje jie bus saugūs, tačiau sapnas privertė suabejoti. Panašu, kad kova už „Minecraft“ vyksta ir šiame serveryje. Ar derėtų papasakoti savo sapną Gamintojui? O gal geriau nutylėti?

– Ar gerai jautiesi? – paklausė Gamintojas, jo plaukai buvo susivėlę, nes miegojo ant kietos žemės.

Žaidimoriteris999 dar neapsirato su naująja Gamintojo išvaizda. Aname serveryje jis buvo žilaplaukis senolis, o šiame – jaunas berniukas. „Kartais žaidimas daro tai, ką nori, visai neatsižvelgdamas į tavo pageidavimus“, – pagalvojo jis.

– Puikiai. Nuostabiai išsimiegojau, – atsakė Žaidimoriteris999, atsistojo, išsitraukė kastuvą ir žvelgdamas į jį suvokė, kaip jiems pasisekė, kad rado šiuos įrankius apleistame kaime, nors dar nenustojo svarstęs, kur pradingo jo gyventojai. Kaimas buvo pusiau sugriautas. Daugelis pastatų sudeginti iki pamatų.

„Kas jį užpuolė? Kas nutiko gyventojams?“

Gamintojas niekada nebūtų palikęs savo kaimo. Nebent... Žaidimoriteris999 nuvijo baisias mintis šalin purtydamas galvą ir pasisuko į savo bičiulį.

– Ar jau rytas?

– Taip, – atsakė Gamintojas ir linktelėjo. – Galime išsikasti laukan.

„Minecraft“ pasaulyje visuomet svarbu žinoti, ar dabar diena, ar naktis. Zombiai, didžiuliai vorai, gleiviai, pasalūnai ir siaubingieji pabaigažmogiai išlenda saulei nusileidus ir tyko neatsargių žaidėjų. Geriausias būdas išgyventi – pasislėpti name ar paprasčiausioje duobėje, užtvėrus įėjimą.

Kelias pastarąsias savaites būtent tai jie ir darė: keliavo dieną, ieškodami kaimiečių, ir slėpėsi urvuose naktį. Jie turi rasti kaimiečių, kad galėtų suburti armiją ir pasipriešinti šio serverio pabaisoms. Artinasi žūtibūtinis mūšis už „Minecraft“, ir tik Gamintojas su Žaidimoriteriu999 gali sugriauti pabaisų planus ir išgelbėti visų serverių gyventojus. Žinoma, dviese su šia užduotimi nesusidoros. Reikia pastiprinimo, t. y. kaimiečių. Kuo daugiau, tuo geriau.

Kol kas jie apsilankė trijuose kompiuterio valdomų veikėjų kaimuose, tačiau visi buvo tušti ir suniokoti. Nė vieno kaimiečio, tik spengianti tylą ir apleisti pastatai. Žaidimoriteris999 tegalėjo tik įsivaizduoti, koks siaubingas mūšis privertė juos palikti namus, o gal dar blogiau... „Nejaugi Erebusas bus prikišęs nagus? Bet būčiau jį pajutęs šiame serveryje. Tikriausiai pasidarbavo kažkas kitas. Tikėkimės, kad neblogesnis už pabaigažmogių vadą,“ – svarstė Žaidimoriteris999 smeigdamas kastuvą į sieną. Ant žemės nukritę blokai subyrėjo į smulkesnius gaba-

liukus, kelias sekundes kybojo ore ir galiausiai atsidūrė jo inventoriuje. Žaidimoriteris999 vis dar iki galo nesuprato, kaip tai vyksta. Darbuodamasis kastuvu, mikliai iškasė kiaurymę sienoje, ir slėptuvę užliejo saulės spinduliai.

Išlindęs į lauką, žaibiškai įsidėjo kastuvą į inventorių ir išsitraukė medinį kalaviją. Netoliese tingiai ganėsi kelios karvės, kartkartėmis švelniai sumūkdamos. Žaidimoriteris999 pasuko gyvulių link, o Gamintojas išlindo iš slėptuvės. Jiems greitai reikės maisto – duonos ir melionų atsargos seko, o mėsa kur kas skalsiau už duoną ir vaisius. Tačiau Žaidimoriteris999 nenorėjo žudyti karvių maistui, nebent būtų priverstas. Jis pasižiūrėjo į savo bendražygį, vildamasis, kad Gamintojas atliks šį nemalonų darbą už jį, bet berniuko rankos buvo sukryžiuotos ant krūtinės, kaip ir visų kompiuterio valdomų veikėjų, taigi jis negalėjo naudoti jokio įrankio ar ginklo. Kol neras medžio ir nepagamins darbatalio, negalės išlaisvinti Gamintojo rankų. Karves teks nudobti pačiam, kad ir kaip nesinori.

Purtydamas galvą, Žaidimoriteris999 atsitraukė nuo karvių ir pasisuko į bičiulį:

– Palaukime dienele kitą, o tada galėsime pradėti skersti gyvulius, – pasiūlė jis.

Gamintojas linktelėjo. Jie dar nebadavo. Kol kas.

– Tuomet eime, – paragino berniukas ir pasisuko į tolimoje stūksančius kalnus.

Prieš juos plytėjo nedidelės kalvos, apaugusios žole ir viena kita geltona, raudona ar mėlyna gėle.

– Kažką jaučiu sklindant iš kalnų. „Minecraft“ mecha-
nizmo garsus. „Minecraft“ muzika, kaip mes sakome,
šaukia mane, – tarė Gamintojas.

– Pastaruoju metu tu nuolat tai kartoji.

– Žinau, bet šis serveris labai keistas, tarsi netekęs pu-
siausvyros. „Minecraft“ muzikos disonanso šaltinis slypi
kažkur ten.

– Puiku. Rodyk kelią.

Gamintojas skubiu žingsniu pasileido kalnų link, niū-
niuodamas linksmą melodiją. Žaidimoriteris999 ėjo iš
paskos, įdėmiai dairydamasis į visas puses. Juodu kelia-
vo žaliuojančiomis lygumomis, aplink nebuvo nė vieno
medžio, todėl bet kokią pabaisą pastebėtų iš tolo, tačiau
Žaidimoriteris999 vis tiek bijojo. Aną serverį išgelbėjęs
mūšis buvo siaubingas ir, regis, išsunkė visą žaidėją, kuris
nėra žaidėjas, drąsą. Jis vis dar negalėjo pamiršti siaubū-
nų ir skausmo. Net naktį.

– Būtų neblogai rasti kokį medį, – tyliai sumurmėjo
Žaidimoriteris999.

– Mano teta pasakojo kartą radusi žemę, kurioje nebuvo
medžių, užtat augo didžiuliai grybai, – tarė Gamintojas.

Žaidimoriteris999 nujautė, kad tuoj išgirs dar vieną be
galo ilgą istoriją, ir ėmė vartyti akis. Senasis kompiuterio
valdomas veikėjas jauname kūne labai mėgo pasakoti is-
torijas.

– Ji su drauge išvyko ieškoti nuotykių – išplaukė valti-
mi į kitą didžiosios jūros krantą.

- Turbūt nelabai vykęs sumanymas.
- Turbūt, bet ji garsėjo kvailiais poelgiais, kurie, kad ir kaip būtų keista, duodavo neblogų rezultatų. Taigi, jos plaukė dienų dienas, kamuojamos karščio ir audrų, kol pasiekė naują žemę. Mano teta, jos vardas buvo Melžėja, sakė, kad ten augo didžiuliai grybai, raudoni su baltomis dėmėmis. Ji net pagalvojo, kad tai koks nors bandymų laukas, kuriame Kūrėjas eksperimentavo rengdamasis atnaujinti serverį.
- Kūrėjas... Turi omeny Notch?
- Taip, žinoma, ką daugiau, – kiek nustebeš patvirtino Gamintojas ir trumpam sustojo apsidairyti.
- Aplinkui nieko nebuvo, tik kiaulės ir karvės. Įsitikinę, kad negresia joks pavojus, juodu patraukė toliau.
- Dar ji sakė, kad džiaugėsi grįžusi namo.
- Ar tėvai ją nubaudė už tokį nuotykių?
- Be abejo. Tik tai buvo ne pirmas ir ne paskutinis kartas.
- Ir tavo teta nė kiek nebijojo leisti į beprotiškus nuotykius? – paklausė Žaidimoriteris999, jausdamas, kaip jį patį apima baimė.
- Kadaisė, kai mano teta buvo pats seniausias kompiuterio valdomas veikėjas, kurį pažinojau, ji pasakė tai, ko iki šiol neužmiršau: „Atmink, berniuk, nauji dalykai mus gąsdina todėl, kad nėra seni. Vėliau baimė ištirpsta kaip sniegas, ir nauja tampa sena. Nebijok ir nė nepajusi, kaip nauja pavirs sena.“ O kitą dieną jį mirė. Daugiau man ji nieko nebeapasakė.

Gamintojas vėl trumpam sustojo ir lėtai išskėlė ranką. Žaidimoriteris999 negalėjo patikėti savo akimis! Jam nepėjus prasižioti, Gamintojas dar aukščiau išskėlė ranką, išskėtė pirštus ir lėtai sugniaužė, paskui nuleido ranką – vėl sukryžiavo abi ant krūtinės.

– Tavo rankos...

– Pagarba mirusiesiems. Tai vienintelis veiksmas, kurį kompiuterio valdomi veikėjai gali atlikti rankomis. Jis skirtas prarastiems mylimiems žmonėms atminti.

Žaidimoriteris999 pažvelgė į savo draugą ir išvydo liūdną žvilgsnį. Tikriausiai jis galvojo apie tetą Melžėją. Gamintojas pasižiūrėjo į jį, nusišypsojo ir žengė pirmyn, vėl niūniuodamas linksmą melodiją, kad pakeltų ūpą. Bičiuliai toliau ėjo žaliuojančia lyguma, horizonte ieškodami kaimo. Paskui pasileido ristele. Žaidimoriteris999 jautė, kaip saulė kopia į zenitą. Jos spinduliai šildė kūną ir maudė pievas ryškioje šviesoje. Jam ypač patiko rytai, nes jiems išaušus baigdavosi naktis. Vien nuo minties apie už horizonto besileidžiančią saulę, oda nuėjo pagaugais.

„Absurdas. Dar net ne vidurdienis, o aš jau bijau saulėlydžio.“ Žaidimoriteris999 papurtė galvą, stengdamasis išsklaidyti nepagrįstą baimę.

– Gerai jautiesi? – paklausė jaunas bendražygis.

– Aha, tik truputį užsigalvojau, – pamelavo Žaidimoriteris999.

– Manyčiau, kad ne tik užsigalvojai, – nesutiko Gamintojas. – Šiame serveryje privalome veikti išvien, nes nea-

bejoju, jog susidursime su tokiais sunkumais, kad aname serveryje patirti vargai atrodys kaip vaikų žaidimas.

Gamintojas trumpam nutilo ir pažvelgė į savo draugą.

– Nori man ką nors pasakyti?

Žaidimoriteris999 dvejojo. Jis norėjo pasidalyti savo nuogastavimais ir atsikratyti apėmusios baimės, tačiau bijojo pasirodyti apgailėtinas ir silpnas. „Kas iš to, jei išliesiu širdį?“ Todėl tik giliai atsiduso.

– Ne. Galvojau apie savo tėvus ir sesutę. Tikiuosi, kad jie sveiki ir saugūs. Bus saugūs... Na, žinai...

– Tikiesi, kad mums pavyks nutraukti šį karą ir neleisti pabaisoms patekti į tavo pasaulį... Ar tai turi omeny?

– Būtent.

– Na, žaidėjau, kuris nesi žaidėjas, ir aš tikiuosi to paties, nes jei pabaisos įsiverš į tavo pasaulį, tai reikš, kad visų „Minecraft“ serverių kompiuterių valdomi veikėjai žuvo, o to niekas nenori, – užtikrintai tarė Gamintojas.

Žaidimoriteris999 nusišypsojo.

– Išskyrus Erebusą, – tyliai pridėjo jis.

– Ką? – nustebo Gamintojas, jo žydros akys pervėrė Žaidimoriterį999 iki pat sielos gelmių.

– Nieko. Pamišk. – Žaidimoriteris999 greitai nusuko žvilgsnį, kad Gamintojas nepajustų melo, ir nubėgo tolyn. Netrukus keliautojai pradėjo kopti į ne itin stačią kalvą, kas kelis blokus pašokdami aukštyn. Žaidimoriteris999 nematė kitos kalno pusės, todėl dėl viso pikto išsitraukė kalaviją. Pasiekę viršukalnę, juodu sustojo at-

sikvėpti. Žaidimoriteris999 apsidairė, ieškodamas kokio nors naudingo daikto – medžio, kaimo, žaidėjų, tačiau matė tik kiaules, karves ir avis, tingiai skabančias žolę. Staiga ant tolimos kalvelės šiaurinėje dalyje pastebėjo du taškelius.

– Matai? – paklausė jis ir parodė mediniu kalaviju.

Gamintojas pasisuko ir pasižiūrėjo.

– Nežinau, kas ten. Labai didelis atstumas, bet manyčiau, kad ten du žaidėjai arba du kaimiečiai.

– Koks skirtumas. Svarbiausia, kad ne pabaisos.

– Ką?

– Mums reikia pagalbos ir informacijos. Galime išsisavaites bėgti ir nerasti kaimo. Gal jie žinos. Siūlau su jais pasikalbėti.

– Gerai, eime.

Juodu nuskubėjo dviejų taškelių link. Bėgant taškelius neretai užstodavo kalvelės, ir Žaidimoriteris999 ėmė truputį jaudintis. Norėjo gerai išsižiūrėti į žaidėjus ar kaimiečius, prieš susitikdamas su jais, tačiau, regis, šis sumanymas buvo pasmerktas žlugti.

„Gal jie nenori būti pastebėti?“ – pagalvojo Žaidimoriteris999, o jo abejonės pamažu virto baime. Jis pažvelgė į Gamintoją, smalsaudamas, ką galvoja jo geras draugas, tačiau nieko nesakė. Tikriausiai be reikalo nerimavo – ten du kaimiečiai, ieškantys gyvulių maistui.

Kitos kalvos viršūnėje Žaidimoriteris999 sustojo ir timptelėjo Gamintoją už rankos.

– Kas nutiko? – paklausė berniukas.

– Apėmė bloga nuojauta. Verčiau palaukime čia.

Juodu stovėjo ir žiūrėjo į kalvelę, tikėdamiesi išvysti kaimiečius (ar žaidėjus), bet staiga pasirodė du tamsūs kūnai, ir Žaidimoriteriui999 kraujas sustingo gyslose: vorai.

– Ar juos matai?

– Taip, ir esu tikras, kad jie mato mus, – Gamintojas buvo įsitęsęs. – Metas nešti kudašių!

Juodu pasileido žemyn nuo kalvelės, į kurią ką tik buvo įkopę. Kai atsidūrė papėdėje, Žaidimoriteris999 pasuko dešiniau, į daubą, užstojančią nuo vorų.

– Ką čia sugalvojai? – paklausė Gamintojas. – Nėra laiko žaidimams.

– Bėgame ten, kur vorai nesitikės mūsų rasti. Greičiau.

Gamintojas suniurnėjo ir nusekė iš paskos, bėgdamas taip greitai, kaip leido jo trumpos kojos. Žaidimoriteris999 stengėsi neišlysti iš daubos ir nuolat dairėsi per petį. Kurį laiką vorai nesupras, kur dingo jų grobis, tačiau vėliau neišvengiamai prasidės gaudynės. Po kelių minučių dauba baigėsi, ir keliautojai buvo priversti lipti į kalvelę. Viršūnėje Žaidimoriteris999 vėl žvilgtelėjo per petį.

„O, ne!“

Vorai lėkė tiesiai į juos ir buvo visai nebetoli, gal už 70 blokų. „Minecraft“ pasaulyje vorai buvo greitesni už žaidėjus ir kompiuterio valdomus veikėjus.

– BĖK! – sušuko Žaidimoriteris999 ir iš visų jėgų dėjo į kojas.

Lėkdamas pievomis atsisuko ir pamatė atsivejančias pabaisas. Jų skleidžiamas klaksėjimas vis garsėjo.

– Ar viskas gerai?

– Aha, tik nežinau, ar ilgai galėsiu taip greitai bėgti, – atsakė Gamintojas.

Vėl pažvelgęs į vorus, Žaidimoriteris999 nustatė, kad dabar juos nuo siaubūnų skyrė vos 50 blokų. Nuo vieno voro nago atsispindėjo saulės spinduliai. Žaidimoriteris999 prisiminė sapną – nagus, lendančius iš rūko, sudrebėjo ir bėgo toliau. Pasiekę eilinės kalvelės viršūnę, bičiuliai ėmė leistis į siaurą slėnį, kurio apačioje augo tai, ko jiems nepaprastai reikėjo – medis.

– Gamintojau, medis.

– Matau, – atsakė berniukas. – Koks planas?

– Išlaisvinti tavo rankas, kitaip vorų neišvengsime. Pasiruošk.

Kai juodu pasiekė medį, Žaidimoriteris999 išsitraukė kirtiklį ir suvarė į kamieną. Po keturių smūgių jo inventoriuje atsirado medienos gabalėlis. Paskui dar vienas. Žaidimoriteris999 numetė kirtiklį ir nedelsdamas ėmė gaminti: medienos blokus pavertė lentomis, iš kurių padarė darbatalį. Padėjęs savo kūrinį ant žemės, pasižiūrėjo į kalvą – vorų nesimatė. Kol kas.

Tačiau jis jautė, kad siaubūnai jau visai šalia.

Mėgsti žaisti „MINECRAFT“? Šios knygos autorius Markas Čevertonas (Mark Cheverton) ir jo sūnus šį žaidimą taip pat dievina.

Tačiau kas atsitiktų, jei „MINECRAFT“ pasaulis taptų tikrove?

Prisijunk prie Žaidimoriterio999 nuotykių ir keliauk į „MINECRAFT“! Tavęs laukia POŽEMIŲ PASAULIS – antroji knyga apie kovas serveryje.

Žaidimoriteris999 – bemiukas, pakliuvęs į „Minecraft“ žaidimą, – ir jo draugas Gamintojas patenka į naują serverį. Čia viešpatauja Malakodas, vadinantis save Požemių pasaulio karaliumi, – siaubinga šmėkla, sieianti užvaldyti visą „Minecraft“, o tada pro Šviesos vartus įžengti į žaidėjų pasaulį. Mūsų pasaulį.

Žaidimoriteris999 ir Gamintojas žino, kad nuo jų priklauso ne tik visų „Minecraft“ būtybių likimai, bet ir realaus pasaulio ateitis. Jiems kuo skubiau reikia telkti pajėgas, kad galėtų stoti į kovą su Malakodu. Bet Žaidimoriteris999 abejoja savo jėgomis; jam prireiks itin daug drąsos, kad sukliudytų Malakodui įgyvendinti savo niekšingą planą.

Didvyriški mūšiai, siaubingos pabaisos, draugas, kuriuo gali pasikliauti, ir žygdarbis, kurį privalai atlikti, – visa tai lauks Žaidimoriterio999, perėjusio į Požemių pasaulio nuotykių lygmenį.

ISBN 978-609-466-109-9

Pirkite internetu
www.tytoalba.lt

NUO

8

IKI

12

METŲ